CENTRUM OBSŁUGI JEDNOSTEK
W BOGUSZOWIE-GORCACH
ul. Ludwika Waryńskiego 10
58-370 Boguszów-Gorce
NIP 8862995657 REGON 36604745
tel. 74 842 11 07

INFORAMCJA DODATKOWA

I.	**WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO**
1.	
1.1	Nazwa jednostki
	Ośrodek Sportu i Rekreacji w Boguszowie-Gorcach
1.2	Siedziba jednostki
	ul. Olimpijska 1 58-371 Boguszów-Gorce
1.3	Adres jednostki
	ul. Olimpijska 1 58-371 Boguszów-Gorce
1.4	Podstawowy przedmiot działalności
	Podstawowym celem działania Ośrodka jest zaspokajanie społecznych potrzeb w zakresie kultury fizycznej, sportu i turystyki rekreacyjnej. Przedmiotem działania jednostki jest tworzenie warunków, w tym organizacyjnych sprzyjających rozwojowi sportu, kultury fizycznej, turystyki rekreacyjnej oraz inicjowanie i kreowanie działań dotyczących rozwoju modernizacji infrastruktury o charakterze sportowym, turystycznym i rekreacyjnym. Ponadto jednostka ma za zadanie współpracować z placówkami oświatowymi, stowarzyszeniami kultury, fundacjami i innymi organizacjami w zakresie upowszechniania kultury fizycznej a także świadczenia usług w zakresie kultury fizycznej, turystyki i rekreacji. Jednostka również zarządza gminnymi obiektami sportowymi, rekreacyjnymi i towarzyszącą infrastrukturą . Wynajmuje i wydzierżawia składniki majątku trwałego oraz pobiera inne pożytki z majątku.
2.	Wskazanie okresu objętego sprawozdaniem
	01.01.2021r. – 31.12.2021r.
3.	Wskazanie, że sprawozdanie zawiera dane łączne
	Nie zawiera danych łącznych
4.	Omówienie przyjętych zasad (polityki) rachunkowości, w tym metod wyceny aktywów i pasywów (także amortyzacji)
	Księgi rachunkowe jednostki prowadzone są przy zastosowaniu systemu finansowo-księgowego firmy Wolters Kluwer linia PROGMAN. Ewidencja środków trwałych prowadzona jest przy zastosowaniu programu „Wyposażenie" firmy Wolters Kluwer linia PROGMAN. Ewidencja danych kadrowych prowadzona jest przy zastosowaniu programu „Kadry" firmy Wolters Kluwer linia PROGMAN. Rozliczenie płac odbywa się przy zastosowaniu programu „Płace" firmy Wolters Kluwer linia PROGMAN. Naliczenie umów cywilno-prawnych odbywa się przy zastosowaniu programu „Zlecone" firmy Wolters Kluwer linia PROGMAN. Przelewy sporządza się przy zastosowaniu programu „Przelewy" firmy Wolters Kluwer linia PROGMAN. Ewidencje rozrachunków prowadzi się za pomocą programu „Rozrachunki Premium" firmy Wolters Kluwer linia PROGMAN. Księgi rachunkowe prowadzone są odrębnie dla : -dochodów i wydatków, -funduszy specjalnego przeznaczenia (ZFŚS) -projektów dofinansowanych ze środków Funduszy Europejskich oraz innych -innych rachunków bankowych utworzonych w ramach obowiązujących przepisów. Księgi rachunkowe obejmują zbiory zapisów księgowych, obrotów i sald, które tworzą:

	1.Dziennik(prowadzony tak, by zdarzenia w okresie sprawozdawczym były ujmowane chronologicznie, zapisy były ponumerowane automatycznie, co pozwali na ich powiązanie ze sprawdzonymi i zatwierdzonymi dowodami księgowymi, obroty dziennika są zg. z obrotami zestawienia obrotów i sald księgi głównej) 2.Księgę główną prowadzoną w sposób spełniający zasady: - podwójnego zapisu, - systematycznego i chronologicznego rejestrowania zdarzeń gospodarczych zg. z zasadą memoriałową, - ujmowanie dochodów i wydatków w terminie zapłaty, - powiązania zapisów w księdze z zapisami w dzienniku. 3. Księgi pomocnicze (konta analityczne)prowadzi się dla: - środków trwałych, WNiP oraz dokonywanych od nich odpisów analitycznych lub umorzeniowych, - rozrachunków z kontrahentami, - rozrachunków z pracownikami, - kosztów. 4. Zestawienia: obrotów i sald kont księgi głównej oraz sald ksiąg pomocniczych. 5. Wykaz składników aktywów i pasywów (Inwentarz). Konta pozabilansowe pełnia funkcję wyłącznie informacyjno – kontrolną. Zdarzenia na nich rejestrowane nie powodują zmian w składnikach aktywów i pasywów. Ujmowane są na nich: - wzajemne rozliczenia między jednostkami, - zaangażowanie wydatków budżetowych, - plan finansowy oraz wartość zrealizowanych w roku wydatków budżetowych, - środki trwałe, które są postawione w stan likwidacji, ale fizycznie nie zlikwidowane. Zapisów w księgach rachunkowych dokonuje się na podstawie dowodu księgowego. Dopuszcza się w wyjątkowych sytuacjach księgowanie dowodu nie spełniającego wymogu art.21 ustawy o rachunkowości, np. w przypadku braku możliwości otrzymania dowodu potwierdzającego dokonanie operacji gospodarczej – zaksięgowanie dowodu zastępczego wystawionego zg. z art. 20 ust 4 ustawy o rachunkowości, zatwierdzonego przez kierownika jednostki. Ustalono następujące metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalenia wyniku finansowego, w zakresie w jakim ustawa pozwala jednostce na wybór, nie rzadziej niż na koniec roku obrotowego i na każdy innych dzień bilansowy zakładając, że nie występuje zagrożenie możliwości dalszej kontynuacji działalności jednostki. 1. Wartości niematerialne i prawne pochodzące z zakupu wycenia się w cenie nabycia. 2. Wartości niematerialne i prawne otrzymane bezpłatnie a stanowiące własność jst, na podstawie decyzji właściwego organu, w wartości określonej w tej decyzji. 3. Wartości niematerialne i prawne otrzymane nieodpłatnie w drodze darowizny, wycenia się w wartości określonej w dowodzie dostawy lub według wartości rynkowej z dnia nabycia takiego samego lub podobnego tytułu. Odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) dokonywane są w sposób następujący: - odpisy amortyzacyjne WNiP o wartości początkowej do 10.000,00 zł, dokonywane są jednorazowo w koszty bieżącej działalności operacyjnej w chwili wydania tytułu do użytkowania,

- odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) WNiP o wartości jednostkowej przekraczającej 10.000,00 zł, dokonywane są w czasie, metoda liniową, przy czym dla każdego tytułu WNiP określa się indywidualnie okres amortyzacji, lecz nie może być on krótszy niż:
od licencji (sublicencji) na programy komputerowe oraz praw autorskich – 24 miesiące, od pozostałych WNiP – 60 miesięcy.
Odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) dokonuje się począwszy od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym WNiP zostały przyjęte do używania, do końca tego miesiąca, w którym następuje zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z ich wartością początkową lub w którym przeznaczone zostały do likwidacji, sprzedaży lub stwierdzono ich niedobór. Odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) dokonywane są na koniec roku obrotowego według rocznej stawki amortyzacyjnej.
W sprawozdaniu finansowym WNiP wykazywane są w wartości netto, tj. wartość początkowa pomniejszona jest o dotychczasowe umorzenie.

1. Środki trwałe pochodzące z zakupu wycenia się w cenie nabycia, czyli w rzeczywistej cenie zakupu powiększonej o koszty bezpośrednio związane z zakupem,
2. Środki trwałe stanowiące własność jst, otrzymane nieodpłatnie, na podstawie decyzji właściwego organu, wyceniane są w wartości określonej w tej decyzji,
3. Środki trwałe otrzymane nieodpłatnie, wycenia się według wartości określonej w drodze dostawy lub wartości rynkowej z dnia nabycia takiego samego lub podobnego środka trwałego z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia,
4. W przypadku ujawnienia w trakcie inwentaryzacji dokumentów z uwzględnieniem zużycia, a przy ich braku wg wartości określonej przez komisję , na podstawie aktualnej ceny rynkowej,
5. Zwiększenie względnie zmniejszenie wartości środków trwałych może nastąpić na skutek urzędowej aktualizacji ich wartości zg. z ustalonymi i ogłoszonymi prze z GUS wskaźnikami przeliczeniowymi.

Odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) dokonywane są w sposób następujący:
- odpisy amortyzacyjne środków trwałych o wartości jednostkowej do 10.000,00 zł, dokonywane są jednorazowo w koszty bieżącej działalności operacyjnej w chwili wydania tych środków do użytkowania,
- odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) środków trwałych o wartości jednostkowej przekraczającej 10.000,00 zł, dokonywane są w czasie:
- dla nowych środków trwałych metodą liniową z zastosowaniem stawek nie niższych niż określone w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, przy czym dla każdego środka trwałego określa się indywidualnie okres jego użytkowania i stawkę amortyzacji,
- dla używanych lub ulepszonych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji - metodą liniową, przy czym dla każdego środka trwałego określa się indywidualnie okres jego użytkowania (amortyzacji).
Odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) dokonuje się począwszy od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym środki trwałe zostały przyjęte do używania, do końca tego miesiąca, w którym następuje zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z ich wartością początkową lub w którym przeznaczone zostały do likwidacji, sprzedaży lub stwierdzono ich niedobór. Odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) dokonywane są na koniec roku obrotowego według rocznej stawki amortyzacyjnej.

W sprawozdaniu finansowym środki trwałe wykazywane są w wartości netto, tj. wartość początkowa pomniejszona jest o dotychczasowe umorzenie.

1. Środki trwałe w budowie – wycenia się uwzględniając ogół kosztów poniesionych na nabycie (zakup), budowę we własnym zakresie środków trwałych oraz koszty związane z ulepszeniem już użytkowanych środków trwałych począwszy od rozpoczęcia przygotowań do budowy do czasu przekazania środka trwałego do używania.
2. W przypadku zakupu gotowych obiektów, wartość środków trwałych w budowie obejmuje koszty zakupu tych obiektów powiększone o koszty bezpośrednio związane z zakupem, poniesione w chwili przekazania go do używania.

Zapasy – rzeczowe aktywa obrotowe, do których zalicza się:

1. Wartość nabytych materiałów w celu zużycia na własne potrzeby – olej opałowy. Prowadzi się ewidencję ilościowo-wartościową. Do magazynu olej opałowy przyjmuje się w cenie zakupu. Rozchód wycenia się metodą FIFO. Rozchód ustalany jest w oparciu o miesięczny raport zużytych litrów oleju opałowego. Nie zużyty do dnia bilansowego ujmuje się jako zapas w oparciu o przeprowadzoną na dzień bilansowy inwentaryzację, przy zastosowaniu wyceny według ceny zakupu. Ustalony w ten sposób zapas koryguje koszty bieżącego okresu.

Należności i zobowiązania na dzień bilansowy wycenia się następująco:

1. Należności – w kwocie wymaganej zapłaty, z zachowaniem ostrożności wyceny,
2. Zobowiązania – w kwocie wymaganej zapłaty.

Należności i zobowiązania w walucie obcej wycenia się następująco:

a) powstanie należności lub zobowiązania w trakcie roku według średniego kursu NBP z dnia poprzedzającego transakcję udokumentowaną otrzymaną fakturą, notą lub innym dokumentem finansowym,

b) uregulowanie należności w trakcie roku:

- na rachunek prowadzony w walucie polskiej wycenia się po kursie kupna banku, z którego usług korzysta jednostka,
- na rachunek prowadzony w walucie obcej wycena następuje według średniego kursu NBP z dnia poprzedzającego transakcję,

c) uregulowanie zobowiązania w trakcie roku:

- z rachunku prowadzonego w walucie polskiej wycenia się po kursie sprzedaży banku z którego usług korzysta jednostka,
- z rachunku prowadzonego w walucie obcej wycena następuje według najstarszego kursu wpływu waluty na rachunek bankowy (metoda FIFO),

d) na dzień bilansowy wyrażone pierwotnie w walucie obcej należności i zobowiązania, które nie zostały rozliczone wycenia się po obowiązującym w tym dniu średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Prezesa NBP, powstałe różnice kursowe na dzień rozliczenia należności bądź zobowiązania odnosi się odpowiednio na przychody lub koszty finansowe.

Zasada ostrożności przy wycenie należności została określona w art. 35b ustawy o rachunkowości, który stanowi iż wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego.

Ustala się następujące zasady dokonywania odpisów aktualizujących należności:

- należności skierowane na drogę sądową - odpis w 100 % kwoty należności
- należności o przekroczonym terminie płatności powyżej 6 miesięcy - odpis w 100 % kwoty należności.

	Odpisy aktualizujące wartość należności tworzy się nie później niż na dzień bilansowy. Rozliczenia międzyokresowe czynne kosztów - koszty poniesione, ale dotyczące przyszłych okresów sprawozdawczych, ich wycena bilansowa przebiega na poziomie wartości nominalnej. W jednostce przyjęto następujące sposoby rozliczania kosztów czynnych: • nie występują z uwagi na ich cykliczność oraz nieistotny wpływ na wynik finansowy jednostki. Środki pieniężne 1. Krajowe środki pieniężne znajdujące się w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się w wartości nominalnej. 2. Środki pieniężne wyrażone w walucie obcej wycenia się następująco: a) bieżąco wpływ i rozchód środków pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na rachunku bankowym prowadzonym w walucie krajowej wycenia się po kursie kupna lub sprzedaży banku z którego usług korzysta jednostka, b) wpływ walut obcych na walutowy rachunek bankowy w ciągu roku obrotowego wycenia się według średniego kursu NBP z dnia poprzedzającego dzień wpływu waluty, c) rozchód walut obcych z walutowego rachunku bankowego wycenia się po kursie, po jakim waluty te wyceniono w momencie ich wpływu na walutowy rachunek bankowy, przyjmując metodę wyceny pierwsze przyszło – pierwsze wyszło (FIFO), d) na dzień bilansowy wyrażone w walucie obcej środki pieniężne wycenia się po obowiązującym w tym dniu średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Prezesa NBP a powstałe różnice kursowe odnosi się odpowiednio na przychody lub koszty finansowe. Operacje gospodarcze wyrażone w walutach obcych : Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia - o ile odrębne przepisy dotyczące środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących ze źródeł zagranicznych nie stanowią inaczej - odpowiednio po kursie: a) faktycznie zastosowanym w tym dniu, wynikającym z charakteru operacji - w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań; b) średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego ten dzień - w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu, o którym mowa w pkt a), a także w przypadku pozostałych operacji. Ustalanie wyniku finansowego 1. Wynik finansowy jednostki budżetowej ustalany jest zgodnie z wariantem porównawczym rachunku zysków i strat na koncie 860 - „Wynik finansowy". 2.Księgowania na koncie w ciągu roku obrotowego oraz w końcu roku przedstawiono przy opisie konta 860. Saldo konta 860 na koniec roku obrotowego wykazuje: - saldo Wn – to strata netto - saldo Ma – to zysk netto. 3.Saldo konta 860 przenoszone jest w roku następnym pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego na konto 800 „Fundusz jednostki".
5.	Inne informacje
	Nie występują

GŁÓWNY KSIĘGOWY
Marzena Snopko

DYREKTOR
Centrum Obsługi Jednostek
w Boguszowie-Gorcach
Agnieszka Zdob